

ÎNCHEIERE

05 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ion Stegărescu,

în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de către Ion Stegărescu împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 5037 din 18 iunie 2021 „privind demersul de înregistrare a domnului Ion Stegărescu în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală și a persoanei responsabile de finanțe (trezorierul)” și obligarea înregistrării și includerii pe lista electorală în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ și a persoanei responsabile de finanțe (trezorier) în locul lui Pavel Rotari pe Sergiu Pleșca,

împotriva hotărârii din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Ion Stegărescu, ca neîntemeiată,

constată:

La 21 iunie 2021, Ion Stegărescu a depus contestație împotriva Comisiei Electorale Centrale cu privire la anularea hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 5037 din 18 iunie 2021 „privind demersul de înregistrare a domnului Ion Stegărescu în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală și a persoanei responsabile de finanțe (trezorierul)” și obligarea înregistrării și includerii pe lista electorală în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ și a persoanei responsabile de finanțe (trezorier) în locul lui Pavel Rotari pe Sergiu Pleșca.

În motivarea contestației a invocat că, la 11 iunie 2021, a depus la Comisia Electorală Centrală demers privind înregistrarea sa în calitate de candidat independent la alegerile Parlamentare anticipate din 11 iulie 2021, anexând listele

de subscripție numerotate și sistematizate; datele biografice ale candidatului; declarația candidatului privind consimțământul de a candida la aceste alegeri, declarația pe propria răspundere despre lipsa interdicțiilor legale/judecătorești de candidat; declarația privind lipsa interdicțiilor stabilite la art. 2 alin. (6¹) din Legea despre statutul deputatului în Parlament nr. 39 din 07 aprilie 1994; declarația de avere și interese personale a candidatului la funcția de deputat pentru ultimii 2 ani anteriori anului în care se desfășoară alegerile, inclusiv versiunea electronică a declarației care nu conține datele personale cu acces limitat; declarația pe propria răspundere privind inexistența restricțiilor legale/judecătorești de a candida sau ocupa funcții publice și inexistența actelor de constatare rămase definitive referitoare la regimul declarării averilor și intereselor personale, la stările de incompatibilitate și la confiscarea averii nejustificate, acte care nu sunt prescrise; copia de pe actul de identitate al candidatului.

Ulterior, prin demersul înregistrat sub nr. CEC-7/13191 din 12 iunie 2021, a prezentat simbolul electoral pentru imprimarea în buletinul de vot și s-a desemnat pe sine însuși în calitate de reprezentant cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală, pe durata campaniei electorale, precum și în calitate de persoană responsabilă de finanțe (trezorier)

Reclamantul a notat că potrivit actului de predare-recepționare a documentelor și listelor de subscripție prezentate, Comisia Electorală Centrală a recepționat spre verificare 92 de liste de subscripție cu 1 870 de semnături ale susținătorilor.

La 15 iunie 2021, Comisia Electorală Centrală i-a prezentat sub semnătură nota informativă privind rezultatele verificării listelor de subscripție și a rezultatelor verificării setului de documente prezente, conform cărora din 1 870 de semnături de pe listele de subscripție a fost confirmată valabilitatea doar a 1 470 de semnături, iar 400 de semnături sunt nule și neavenite, după cum urmează:

- 1) lipsește seria și/sau numărul actului de identitate ale susținătorilor – 61 de cazuri;
- 2) lipsește data semnării listei de subscripție – 47 de cazuri;
- 3) lipsesc semnăturile susținătorilor – 2 cazuri;
- 4) data semnării în listele de subscripție este în afara perioadei de colectare – 7 cazuri;
- 5) datele de pe actul de identitate sunt incorecte – 196 de cazuri;
- 6) datele personale ale susținătorilor sunt incorecte și/sau incomplete – 84 de cazuri;
- 7) în lista de subscripție au fost incluși susținători care nu domiciliază în localitatea din care au fost colectate semnăturile – 119 cazuri;
- 8) susținătorul se repetă pe listele de subscripție ale candidatului – 5 cazuri;
- 9) susținătorul se repetă pe aceleași liste de subscripție ale candidatului – 4 cazuri;
- 10) susținătorul are statut de decedat – 3 cazuri.

Astfel, Comisia Electorală Centrală a constatat că numărul semnăturilor prezentate nu se încadrează în limitele stabilite de lege.

Totodată, prin aceeași notă informativă, Comisia Electorală Centrală i-a comunicat și deficiențele la setul de documente depuse în vederea înregistrării, și anume:

1. declarația de avere și interese personale a candidatului, inclusiv copia declarației care nu conține date personale cu acces limitat, care nefiind completate cu informația solicitată;
2. referitor la demersul înregistrat sub nr. CEC – 7/13191 din 12 iunie 2021, prin care Ion Stegărescu s-a desemnat în calitate de reprezentant cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală și în calitate de persoană responsabilă de finanțe (trezorier), Comisia Electorală Centrală a notificat că potrivit art. 41 alin. (2) lit. a) și art. 49 alin.(5) din Codul electoral, candidatul în alegeri nu poate fi desemnat în calitate de trezorier și nu poate desfășura activități în cadrul unui organ electoral.

Reclamantul a menționat că, pentru a lichida neajunsurile indicate în nota informativă din 15 iunie 2021, în data de 16 iunie 2021 a înregistrat un demers prin care a prezentat declarațiile de avere și interes personal completate. Totodată, l-a desemnat pe Pavel Rotari în calitate de reprezentant cu drept de vot consultativ și persoană responsabilă de finanțe (trezorier) pentru campania electorală, anexând actul de identitate și copia diplomei prin care se confirmă că acesta deține studii superioare economice.

În urma verificării documentelor electronice, inclusiv a celor prezentate suplimentar, s-a constatat că persoana desemnată în calitate de reprezentant cu drept de vot consultativ nu deține studii superioare juridice sau în administrație publică, ceea ce contravine prevederilor pct. 2 din Regulamentul cu privire la activitatea reprezentanților cu drept de vot consultativ ai concurenților electorali, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 383/2006, cu modificările ulterioare.

De asemenea, Comisia Electorală Centrală a reținut că materialele indicate la lit. b)-g) au fost verificate și s-a constatat că acestea corespund cerințelor Codului electoral.

Ion Stegărescu a indicat că, pentru a se asigura că va fi înregistrat în calitate de candidat independent, la 17 iunie 2021, a depus la Comisia Electorală Centrală demersul înregistrat sub nr. CEC-7/13366, prin care a solicitat emiterea unei hotărâri negative sau pozitive, de a prevedea și respecta procedura de nediscriminare și asigurare a egalității, or, derogarea de la art. 86 alin. (2) din Codul electoral prevede că un candidat independent de sex masculin prezintă listele de subscripție care conțin semnăturile a cel puțin 2 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot, iar un candidat de sex feminin prezintă semnăturile a cel puțin 1 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot. Deși, conform art. 16 alin. (2) din Constituție, toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine socială.

În acest context, invocă reclamantul că, a provocat autoritatea publică (Comisia Electorala Centrala) fiind subiect cu atribuți în domeniul prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității, de a nu-l discrimina și de a-l înregistra în calitate de candidat independent la alegerile parlamentare anticipate din 11 iulie 2021, or, potrivit art. 38 alin. (3) din Constituție, dreptul de a fi aleși

le este garantat cetățenilor Republicii Moldova, cu drept de vot, în condițiile legii, fără a fi discriminați și asigurându-le egalitatea.

Acest drept este garantat și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care la art. 14 prevede că exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.

În opinia reclamantului o situație total diferită este în cazul candidaților independenți și partidelor politice, care conform Legii privind partidele politice nr. 294 din 21 decembrie 2007 se pot înregistra prin actul de constituire însoțit de lista membrilor partidului politic, al căror număr nu poate fi mai mic de o 1 000 de semnături.

Însă, Comisia Electorală Centrală a rămas indiferentă de cele invocate și, bazându-se doar pe rezultatele recepționării și verificării listelor de subscripție, a constatat că la caz nu a fost prezentat numărul necesar de semnături conform plafonului minim prevăzut la art. 86 alin. (2) din Codul electoral, fapt pentru care s-a propus refuzarea înregistrării lui Ion Stegărescu în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, fără a se mai expune asupra discriminării și asigurării egalității.

Astfel, prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 5037 din 18 iunie 2021 s-a respins cererea de înregistrare a domnului Ion Stegărescu în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ și a persoanei responsabile de finanțe (trezorier).

Considerând hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 5037 din 18 iunie 2021 ca nefondată, neîntemeiată și lipsită de temei juridic, reclamantul Ion Stegărescu a depus în instanța de judecată prezenta contestație, prin care a solicitat:

- anularea hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 5037 din 18 iunie 2021 „privind demersul de înregistrare a domnului Ion Stegărescu în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ în Comisia Electorală Centrală și a persoanei responsabile de finanțe (trezorierul)”;

- obligarea înregistrării și includerii lui Ion Stegărescu pe lista electorală în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, a simbolului electoral și de confirmare a reprezentantului cu drept de vot consultativ și a persoanei responsabile de finanțe (trezorier) în locul lui Pavel Rotari pe Sergiu Pleșca.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Curtea de Apel Chișinău prin hotărârea din 01 iulie 2021 a respins contestația depusă de către Ion Stegărescu, ca neîntemeiată (f.d. 151, 152-163).

În consolidarea soluției prima instanță a reținut că Comisia Electorală Centrală just a conchis respingerea cererii lui Ion Stegărescu de înregistrare în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, din considerentul neprezentării numărului necesar de semnături conform plafonului minim prevăzut de art. 86 alin. (2) din Codul electoral, care

stipulează că pentru a fi înregistrat de către Comisia Electorală Centrală, candidatul independent prezintă liste de subscripție care conțin semnăturile a cel puțin 2 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot. Prin derogare de la această prevedere, un candidat femeie poate fi înregistrat dacă prezintă semnăturile a cel puțin 1 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot.

Totodată, art. 82 alin. (4) din Codul electoral prevede că, dacă, după verificare, se constată că nu a fost prezentat numărul necesar de semnături sau, după excluderea semnăturilor nevalabile, numărul acestora s-a redus față de plafonul minim prevăzut la alin. (2), candidatul independent nu este înregistrat, comunicându-i-se hotărârea respectivă în termen de 24 de ore de la adoptare.

Curtea de Apel Chișinău a apreciat critic argumentele reclamantului privind admiterea discriminării în privința sa, pornind de la derogarea art. 86 alin. (2) din Codul electoral, care prevede că un candidat independent de sex masculin prezintă listele de subscripție care conțin semnăturile a cel puțin 2 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot, iar un candidat de sex feminin prezintă semnăturile a cel puțin 1 000 și cel mult 2 500 de susținători cu drept de vot.

La acest capitol, instanța de judecată a reținut aprecierile Curții Constituționale de la §§20-27 din decizia nr. 101 din 29 iunie 2021, prin care s-a declarat inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 86 alin. (2) din Codul electoral.

Așa, Curtea a constatat că „măsurile de incluziune a femeilor în viața politică și asigurarea unui echilibru de reprezentare pe criteriu de sex în organele puterii reprezintă obligații pozitive ale statului care rezultă din actele internaționale la care Republica Moldova este parte.

De exemplu, Convenția asupra eliminării tuturor formelor de discriminare față de femei, ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 87 din 28 aprilie 1994, stabilește la articolul 3 că statele părți iau în toate domeniile – politic, social, economic și cultural – toate măsurile corespunzătoare, inclusiv prin dispoziții legislative, pentru a asigura deplina dezvoltare și progresul femeilor, în scopul de a le garanta exercitarea și beneficiul drepturilor omului și libertăților fundamentale, pe baza egalității cu bărbații.

Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a reținut în preambulul Recomandării nr. 3 (2003) din 12 martie 2003 privind participarea proporțională a femeilor și bărbaților la luarea deciziilor politice și publice că, în ciuda declarării de jure a egalității între bărbat și femeie, distribuția puterii, a responsabilităților și accesul la resursele economice, sociale și culturale între sexe încă nu este una echilibrată din cauza stereotipurilor tradiționale predominante. În această Recomandare, Comitetul de Miniștri a menționat că statele trebuie să ia măsuri de ordin legislativ pentru a se asigura că reprezentarea femeilor sau a bărbaților în orice autoritate publică sau politică nu ar trebui să fie sub 40%.

De asemenea, Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei a menționat în Recomandarea nr. 1676 (2004) că statele trebuie să-și stabilească obiectivul, ca până în 2020, cota de reprezentare a femeilor în organele legislative să nu fie mai mică de 40%.

În continuare, Curtea constată că acest obiectiv se regăsește în Hotărârea Guvernului nr. 259 din 28 aprilie 2017 cu privire la aprobarea Strategiei pentru asigurarea egalității între femei și bărbați în Republica Moldova pe anii 2017-2021 și a Planului de acțiuni privind implementarea acesteia. În această Hotărâre,

Guvernul a conchis că femeile din Moldova continuă să fie subreprezentate în procesele politice și publice de luare a deciziilor, în materie de relații externe și în mediul de afaceri.

În același context, Biroul National de Statistică a constatat că majoritatea deputaților din Parlamentul Republicii Moldova sunt bărbați, femeile continuând să fie subreprezentate în Parlament. La începutul anului 2019, din 101 deputați, 21 erau femei[1].

Având în vedere cele menționate, Curtea constată că tratamentul preferențial al femeilor instituit de norma contestată reprezintă o acțiune afirmativă care urmărește scopul incluziunii femeilor în viața politică și scopul realizării unui echilibru al reprezentării pe criteriu de sex în Parlament.

Potrivit Legii nr. 5 din 9 februarie 2006 cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați, nu se consideră discriminatorii acțiunile afirmative [articolul 5 alin. (6)], adică acțiunile cu caracter special și temporar, care urmăresc scopul accelerării obținerii unei egalități reale între femei și bărbați, cu intenția de eliminare și de prevenire a discriminării ori a dezavantajelor ce rezultă din atitudinile, comportamentele și structurile existente [articolul 2]”.

Succesiv, Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind declarativ argumentul reclamantului privind admiterea discriminării sale în raport cu candidatul independent Veaceslav Valico, care în viziunea reclamantului a prezentat un număr de semnături de susținători cu drept de vot sub limita admisibilă. Or, din conținutul hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr .5038 din 18 iunie 2021 privind înregistrarea lui Veaceslav Valico în calitate de candidat independent la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova rezultă indubitabil că ultimul a prezentat 95 de liste de subscripție cu 2 174 de semnături ale susținătorilor.

Cu referire la respingerea confirmării reprezentantului cu drept de vot consultativ și a persoanei responsabile de finanțe (trezorier) în persoana lui Pavel Rotari, prima instanță a relevat că persoana desemnată în calitate de reprezentant cu drept de vot consultativ nu deține studii superioare juridice sau în administrație publică, ceea ce contravine prevederilor pct. 2 din Regulamentul cu privire la activitatea reprezentanților cu drept de vot consultativ ai concurenților electorali, aprobat prin hotărârea Comisiei Electorale Centrale nr. 383/2006, cu modificările ulterioare. Cu atât mai mult că, însuși reclamantul nu neagă acest fapt, deoarece prin acțiunea depusă solicită *inter alia* desemnarea lui Sergiu Pleșca ca persoană responsabilă de finanțe (trezorier) în locul lui Pavel Rotari.

La 01 iulie 2021, Ion Stegărescu a depus prin e-mail la Curtea de Apel Chișinău recurs împotriva hotărârii din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând:

1. admiterea acțiunii;
2. punerea în sarcina Comisiei Electorale Centrale prezentarea materialelor/dosarelor electorale pe numele candidaților Ion Stegărescu și Veaceslav Valico, precum și constatarea discriminării și neasigurării egalității, față de candidatul independent Ion Stegărescu, deoarece instanța de judecată se face subiect cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii discriminării și asigurării egalității;
3. casarea integrală a hotărâreii din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii sau, după caz,

restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului nu va putea adopta o soluție finală în acest caz (f.d. 165, 166-167).

La 02 iulie 2021, Ion Stegărescu a depus la Curtea Supremă de Justiție motivarea recursului împotriva hotărârii din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 169-181, 182).

Argumentele recursului în esență se rezumă la reiterarea temeiurilor de fapt ale cauzei, concluziilor Curții Constituționale din decizia nr. 101 din 29 iunie 2021, prin care s-a declarat inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a art. 86 alin. (2) din Codul electoral, precum și aprecierile Curții de Apel Chișinău din hotărârea din 01 iulie 2021.

Suplimentar, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, or, instanța de judecată nu a demonstrat imparțialitate, deoarece nu a obligat autoritatea publică să prezinte probele solicitate de către reclamant necesare pentru constatarea circumstanțelor de fapt.

În opinia recurentului, la judecarea cauzei, Curtea de Apel Chișinău a încălcat prevederile art. 1, art. 3, art. 4, art. 5, art. 21-25 și art. 36-43 din Codul administrativ.

La 03 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a notificat electronic, prin e-mail, intimății Comisiei Electorale Centrale recursul motivat depus de către Ion Stegărescu împotriva hotărârii din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, explicându-i dreptul de a depune referință asupra criticilor invocate în recurs (f.d. 185-186).

Prin referința din 05 iulie 2021, Comisia Electorală Centrală a solicitat respingerea recursului depus de către Ion Stegărescu și menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Complețul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, la caz, se contestă acțiunile Comisiei Electorale Centrale în perioada electorală, iar conform art. 74 alin. (6) din Codul electoral, împotriva hotărârii instanței de judecată poate fi depus un apel în termen de o zi de la pronunțare, iar împotriva deciziei instanței de apel – un recurs în termen de o zi de la pronunțare.

Hotărârea Curții de Apel Chișinău a fost adoptată și pronunțată public, în prezența recurentului, la 01 iulie 2021 (f.d. 147-150, 151). Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „liliana.matei@justice.md” copia dispozitivului hotărârii Curții de Apel Chișinău a fost notificată electronic participanților la proces, inclusiv recurentului Ion Stegărescu, la 01 iulie 2021, ora 11.22 (f.d. 164). Recursul nemotivat a fost depus de către Ion Stegărescu la 01 iulie 2021 (f.d. 165).

Din extrasul din poșta electronică cu adresa „liliana.matei@justice.md” rezultă că recurentului i-a fost notificată la 02 iulie 2021, ora 16.41, copia hotărârii motivate a Curții de Apel Chișinău (f.d. 168). Motivarea recursului a fost depusă la 02 iulie 2021 (f.d. 169).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 74 alin. (6) din Codul electoral privind termenul de depunere a recursurilor.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. În acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder

împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 71, art. 73 și art. 74 din Codul electoral și în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Ion Stegărescu se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh